

Den generelle konto består af fem sektorer, jf. bilag II til HNS-konventionen: Farlig gods i fast form, omfattet af § 212, stk. 1, litra g [§ 212, stk. 1, nr. 7], olie, LNG, LPG og andre stoffer. Udgangspunktet er, at der betales det samme beløb til HNS-fonden for hvert ton modtaget HNS-stof. I kraft af reglerne om sektoropdelingen i bilag II til HNS-konventionen sker der en modificering af bidragspligten i forhold til skadeserfaringerne med det pågældende stof i en periode, der strækker sig ti år bagud. Er der i perioden sket særligt mange eller særligt omkostningskrævende skader i forbindelse med søtransport af stof i en af sektorerne i forhold til den samlede mængde af stof i sektoren, anses stof i denne sektor for at have et større skadespotentiale end gennemsnitligt HNS-stof, og modtagere af HNS-stof i denne sektor vil blive pålagt en øget bidragspligt pr. ton. På den anden side lettes bidragspligten tilsvarende for modtagere af stoffer i sektorer, der har en bedre ulykkesstatistik.

Den, som modtager mindre end de gældende grænseværdier efter HNS-konventionen, er ikke forpligtet til at betale bidrag til HNS-fonden. Dette skyldes, at man ikke har ønsket at ville pålægge HNS-fonden at inddrive en række mindre beløb fra et meget stort antal personer. Det har i IMO været foreslået, at man på nationalt plan kunne indføre en lavere tærskelværdi for indberetningspligten selvom den ikke udløser bidragspligt. Dette vil lette overvågningen af de modtagere, der ligger tæt på grænsen. En sådan lavere tærskelværdi overvejes gennemført i Danmark. Dette vil i givet fald ske gennem forskrift udstedt i medfør af stk. 4.

For at sikre, at afgiftspligten ikke omgås ved dannelse af en række selskaber, som importerer mindre end grænseværdierne, indeholder HNS-konventionens artikel 16, stk. 5 og 6, en særlig "koncern-bestemmelse" for at modvirke dette, som overlader det til medlemsstaterne at afgøre, om der i det konkrete tilfælde er tale om en sådant interessefællesskab, at der foreligger bidragspligt. I Danmark vil det som udgangspunkt være reglerne i selskabslovgivningen, eksempelvis § 2 i aktieselskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 9 af 9. januar 2002, § 3 i anpartsselskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 10 af 9. januar 2002.

I *stk. 2* defineres "modtager" som den, der fysisk modtager bidragspligtig last i danske havne eller terminaler. Modtagere af HNS-stof, der transporteres ad søvejen, skal således bidrage til HNS-fonden, uanset om der er tale om en international transport eller ej. HNS-stof, der transporteres mellem havne eller terminaler i Danmark, skal derfor bidrage til fonden, såfremt den pågældende modtager mere end de

gældende grænseværdier. Reglen i 1992-fondskonventionens artikel 10, stk. 1, litra b, om, at last, der efter søtransport losses i en ikke-konventionsstat og derefter transporteres til Danmark ad anden vej, også er bidragspligtig, er ikke medtaget i HNS-konventionen. En regel svarende til sølovens § 202, stk. 1, 2. pkt., 2. led, er derfor ikke medtaget i udkastet.

Handler den fysiske modtager på vegne af en anden person, der er underlagt en kontraherende stats jurisdiktion, anses fuldmagtsgiveren for "modtager" i stedet for den fysiske modtager, såfremt denne oplyser fuldmagtsgiverens identitet overfor HNS-fonden. Reglen er baseret på HNS-konventionens artikel 1 (4), litra a. Litra b åbner mulighed for, at kontraherende stater i national ret kan definere modtageren anderledes end efter litra a, såfremt den samlede mængde bidragspligtig last i det væsentlige er den samme som den, der ville være modtaget efter litra a. Man har ikke vurderet, at der fra dansk side er behov for en anden definition af modtager end efter litra a. Ingen lande har givet udtryk for at ville bringe litra b i anvendelse.

I HNS-konventionen defineres "terminal" som "ethvert sted til opbevaring af farlige og skadelige stoffer, der er modtaget fra en transport ad søvejen, herunder ethvert offshoreanlæg, som er forbundet med et sådant sted ved rørledninger eller på anden vis". Begrebet anvendes i § 223, stk. 2, der siger: "Som modtager anses den, som fysisk modtager bidragspligtig gods i danske havne eller terminaler." Reglens funktion er at afgrænse alle faste danske installationer, hvor et skib kan tænkes at losse HNS-stoffer. Det må antages, at terminal i forhold til hvilken indretning, som der teknisk set er tale om, således skal forstås bredt, idet det for nærværende regler alene er relevant, om HNS-stof kan siges at være modtaget i Danmark. Da dette synes at være den naturlige læsning af § 223, stk. 2, skønnes det ikke nødvendigt at medtage en definition af "terminal".

Stk. 3 anfører, at gods, der alene er i transit, ikke skal anses for bidragspligtigt. Bidragspligten for sådant gods indtræder i den havn eller terminal, hvor godset endeligt losses på rejsen.

I *stk. 4* er medtaget en bestemmelse om modtagernes pligt til at give de oplysninger, der er en forudsætning for, at den relevante myndighed kan udarbejde en liste over bidragspligtige modtagere i Danmark efter HNS-konventionens artikel 21, stk. 2. De nærmere regler om informationspligten udfærdiges af økonomi- og erhvervsministeren. Økonomi- og erhvervsministeren udsteder også de nærmere regler om bidragsbetaling og sikkerhedsstillelse. [Bestem-